

niedziela, 22.02.2026

List Biskupa Diecezjalnego na I Niedzielę Wielkiego Postu

LIST BISKUPA DIECEZJALNEGO NA I NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU ZAPOWIADAJĄCY ROK EUCHARYSTII W DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Drodzy Diecezjanie,

Jak usłyszeliśmy w Ewangelii, Duch Święty, a więc miłość Boża, wyprowadził – a dosłownie w języku greckim: porwał – Jezusa na pustynię. Dla nas to pustkowienie jest obrazem rzeczywistości zranionej przez grzech pierworodny; jest jak pozostałość po rajskim ogrodzie. Jezus to nowy Adam, który rozpoczyna dzieło jego ożywienia. To On, poprzez całkowite posłuszeństwo Duchowi swojego Ojca, podejmuje dzieło zbawienia – dokonuje Paschy, czyli przejścia ze śmierci do życia. Jako nowy Adam przeprowadza również nas paschalną drogą: z grzechu do wolności, ze śmierci duchowej do pełni życia. Dzisiaj zaprasza nas, abyśmy w ten właśnie sposób rozpoczęli Wielki Post – potraktowali go jako wielką szansę ożywienia naszego życia duchowego.

W naszej diecezji tegoroczny Wielki Post ma charakter wyjątkowy. Pragniemy, aby przygotował nas do rozkwitu duchowości eucharystycznej – w nas samych, w naszych rodzinach, wspólnotach i parafiach, a także w całym Kościele diecezjalnym. Dlatego, inspirowani Rokiem Jubileuszowym – Triduum Paschalnym rozpoczniemy w diecezji Rok Eucharystii. Będziemy go przeżywać pod hasłem: „Uczeń Eucharystii – misjonarzem”.

Powrót do Eucharystii – świadome wejście w wielką tajemnicę naszej wiary – oraz fascynacja duchowością eucharystyczną mogą głęboko przemienić życie każdego z nas. Aby tego doświadczyć, pozwolimy się prowadzić świadkom wiary, którzy sami zostali uformowani w szkole Eucharystii i stali się dla innych wiarygodnymi świadkami mocy duchowości eucharystycznej: słudze Bożemu księdzu Pawłowi Prabuckiemu oraz świętemu Karolowi Acutisowi. To oni będą patronami wszystkich inicjatyw podejmowanych w Roku Eucharystii.

Ksiądz Paweł Prabucki to kapłan związany z naszą diecezją. Jako wieloletni proboszcz parafii w Gostkowie dał się poznać jako kapłan Eucharystii. Ten rys jego duchowości objawił się jednak najpełniej w warunkach ekstremalnych. Gdy niemieckie władze hitlerowskie aresztowały go i zesłały do obozów koncentracyjnych – najpierw do Stutthofu, następnie do Sachsenhausen, a ostatecznie do Dachau – nie zaprzestał ani na chwilę swojej kapłańskiej misji. Pomimo głodu, upokorzeń i skrajnego wyczerpania pozostał wierny posłudze, do której został powołany.

W obozie w Dachau pełnił posługę kapelana obozowej kaplicy. Gdy tylko pozwalano na sprawowanie Mszy Świętej, to właśnie on codziennie celebrował Eucharystię dla tych, którzy najbardziej jej potrzebowali. Wielu współwięźniów wspominało go jako człowieka, który potrafił podnieść na duchu w chwilach beznadziei i cierpienia. O tym, jak wielkim autorytetem się cieszył, świadczy chociażby fakt, że kiedy znalazł się na liście inwalidów kwalifikujących się do komory gazowej, został uratowany nie przez obozową administrację, lecz przez swoich współwięźniów, którzy skreślili jego nazwisko z listy. Ksiądz Paweł, sam czerpiąc moc z Eucharystii, do końca swych dni umacniał nią innych współwięźniów. Udręczony ciężką pracą w nieludzkich warunkach, zmarł 30 sierpnia 1942 roku.

Dowodem na to, że duchowością eucharystyczną mogą fascynować się również współcześni świeccy – nie tylko dorośli, ale i bardzo młodzi – jest postawa świętego Karola Acutisa. Już jako dziecko Karol głęboko wierzył i doświadczał bliskości Jezusa obecnego w Eucharystii. W sposób naturalny zaczął traktować Mszę Świętą i Komunię jako centrum swojego życia. Spędzał wiele czasu na modlitwie przed Najświętszym Sakramentem.

Swoją miłość do Eucharystii wyrażał także w sposób bardzo twórczy – stworzył interaktywną prezentację oraz stronę internetową dokumentującą cuda eucharystyczne z całego świata. W ten sposób pragnął pomagać innym w odkrywaniu i przeżywaniu tajemnicy obecności Chrystusa w Eucharystii. Dla Karola duchowość eucharystyczna była – jak sam mawiał – „autostradą do nieba”.

Rozpoczynamy Rok Eucharystii, w którym rozpalimy nasze serca duchowością eucharystyczną, ponieważ tego pragnie sam Bóg, przemawiający do nas przez znaki czasu. Mówią one jasno, że żyjemy w epoce głębokiego kryzysu relacji – w czasach, w których zamiast budowania dojrzałych więzi, człowiek coraz częściej próbuje drugim człowiekiem manipulować, chce mieć go „w garści”. Manipulatorzy, dysponujący coraz potężniejszymi narzędziami, deformują ludzkie serca. Obiecując atrakcyjny raj, pozostawiają człowieka na pustyni: zdezorientowanego, oderwanego od Boga – jedyne źródła prawdziwych relacji – wpatzonego w barwne, ziejące pustką ekrany.

Dlatego, dobrze przygotowani przez Wielki Post, który niech stanie się wiosną dla naszej duszy, rozpoczniemy w naszej diecezji Rok Eucharystii. Będzie to czas łaski i nawrócenia, czas opuszczania duchowej pustyni – by odkryć przestrzeń formacji w blasku Eucharystii. Niech będzie to czas, w którym oderwiemy oczy od ziejących pustką ekranów i zwrócimy je w adoracji ku żywemu, osobowemu Bogu, pragnącemu ożywić nas i naszych bliskich.

Duchowy program tego roku wpisany jest w serce Eucharystii – w tajemnicę przeistoczenia – gdy Jezus wziął w swoje ręce chleb, pobłogosławił, połamał i rozdał.

W czasach, w których tak wiele bezradnych – bardzo często młodych – serc narażonych jest na doświadczenie manipulacji i duchowej pustyni, pragniemy uczynić ręce Chrystusa przestrzenią naszej formacji. Niech tak jak kiedyś wziął w swoje ręce chleb, dzisiaj weźmie w swoje ręce nas samych: nasze rodziny, dzieci, młodzież, małżonków, ludzi samotnych i cierpiących. To ręce Chrystusa – w tym pełnym niebezpieczeństw i niepokoju świecie – są bezpieczną przestrzenią przemiany, miejscem, w którym wszystko odzyskuje właściwy sens.

Podobnie, jak kiedyś Jezus uczynił z chlebem, niech i dzisiaj nam błogosławi. Gdy otworzymy się przez wiarę na to błogosławieństwo, doświadczymy niewyobrażalnej mocy słowa samego Boga – słowa, które w sakramentach na nowo nas stwarza i ożywia, uzdrawia i uwalnia.

Niech Jezus nas połamie, jak zrobił to z chlebem; niech oczyszcza w nas to, co słabe i grzeszne, a co zagraża naszemu życiu duchowemu.

A potem niech rozda tym, do których nas posyła – tak, jak zrobił to z chlebem.

Eucharystia jest przestrzenią formacji uczniów, otwierających się na Boże błogosławieństwo i oczyszczenie – aby przyjąć misję świadków wiary dla wszystkich pozostających na pustyni duchowej.

Inauguracja Roku Eucharystii przypadnie na Wielki Czwartek: na poziomie diecezjalnym dokonamy jej podczas Mszy Świętej Krzyżma, natomiast w parafiach wszyscy wierni włączą się w to wydarzenie podczas Mszy Wieczery Pańskiej.

Wyjątkowym wydarzeniem będzie Diecezjalny Kongres Eucharystyczny. Odbędzie się on w święto Patronki naszej Diecezji, Matki Bożej Nieustającej Pomocy, 27 czerwca tego roku. To będzie piękny czas wspólnej modlitwy, manifestacji wiary, rozmów i dzielenia się radością. Już teraz zapraszam wszystkich – rodziny, wspólnoty i grupy modlitewne – do uczestnictwa w tym wydarzeniu.

Ponadto na poziomie diecezjalnym odbędzie się: Sympozjum naukowe poświęcone duchowości Eucharystycznej, Diecezjalny Kongres Grup Modlitwy Ojca Pio, Zjazd Rodzin oraz Diecezjalny Konkurs Wiedzy o Eucharystii dla dzieci i młodzieży. Wyjątkowy charakter będą miały w tym roku spotkania Róż Różańcowych, które odbędą się w Chełmnie i Nowym Mieście Lubawskim, ponieważ przypadną one w dwusetną rocznicę powstania Żywego Różańca. Już teraz zapraszam na Diecezjalną Pielgrzymkę do miejsc cudów eucharystycznych we Włoszech w dniach od 19 do 26 września tego roku. Organizowane będą również pielgrzymki do miejsc cudów eucharystycznych w Polsce: do Sokółki i Legnicy.

W parafiach księża będą głosić katechezy o Eucharystii. Zatrószymy się o przywrócenie nabożeństw eucharystycznych: Godziny Świętej w pierwsze czwartki, nabożeństw wynagradzających w pierwsze piątki oraz nabożeństw pierwszosobotnich.

Księża zadbają także o możliwość częstej spowiedzi i nowe okazje do adoracji Najświętszego Sakramentu. W Roku Eucharystii niektóre parafie podejmą również dwudziestoczerogodziną wieczystą Adorację we współpracy z Fundacją Adoremus Te Christe.

Przed nami Wielki Post – wielka szansa ożywienia naszego serca. Poprzez udział w nabożeństwach wielkopostnych, rekolekcjach oraz sakramencie pokuty i pojednania pozwólmy, aby Chrystus brał nas w swoje ręce, błogosławił, oczyszczał i posyłał. Niech Rok Eucharystii, rozpoczęty Triduum Paschalnym, otwiera nas na duchowość ludzi paschalnych – wychodzących z duchowej pustyni, przechodzących ze śmierci duchowej do pełni życia.

Nie zmarnujmy tej szansy.

Wszystkim współtworzącym Kościół diecezji toruńskiej z serca życzę owocnej współpracy z łaską Bożą.

Niech nam w tym błogosławi Bóg Wszechmogący: Ojciec i Syn, i Duch Święty.

bp Arkadiusz Okroj